

שליד המועצה המקומית גני תקווה

העורר:

יורשי המנוח יוסף דאובר ז"ל

ע"י ב"כ עו"ד אברהם נביאי

רחוב ברקוביץ' 4

תל אביב 64238

טלפון: 03-6935380 פקס: 03-5284504

nevii-law@bezeqint.net

- נגד -

המשיב:

מנהל הארנונה של המועצה המקומית גני תקווה

רחוב הגליל 48

גני תקווה 55900

ע"י ב"כ עו"ד רונית עובדיה ממשרד עו"ד הררי - טויסטר ושות'

מדרך בן גוריון 2

רמת גן 52573

טלפון: 03-7553800 פקס: 03-7553801

ronit@htlaw.co.il

החלטה

1. אחר קריאת כתבי הטענות הראשונים, עלתה בפנינו בקשה לדחייה על הסף מצד ב"כ המשיבה לערר, משני טעמים: האחד, איחור במועדים ואי מיצוי הליכים במועד [לרבות הטענה כי מעולם לא הוגשה השגה ולפיכך לא ניתן היה להגיש ערר] והשני, חוסר סמכות עניינית ומהותית לוועדת הערר לדון ברוב העניינים נשוא הערר.
2. החלטנו להעביר את כתב התשובה לערר לעיונו ולהתייחסותו של ב"כ העוררים בסוגיית הבקשה לדחייה על הסף.
3. ביום 09-02-2010 קבלנו את התייחסותו המפורטת של ב"כ העוררים אותה החלטנו להעביר להתייחסות ב"כ המשיבה בו ביום.

4. ביום 28-02-2010 התקבלה אצלנו תגובת ב"כ המשיבה.
5. מכיוון שהטענות הובאו ע"י הצדדים בכתב בצורה יסודית ומקיפה, מצאנו לנכון ליתר את זימון באי כוח הצדדים לדיון והחלטתנו התקבלה על יסוד טענותיהם בכתב, כפי שיפורט להלן.
6. מקור הסמכות של וועדת הערר לענייני ארנונה הוא בחוק הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית), תשל"ו-1976 (להלן: חוק הערר) הקובע כי:
- " 3. השגה
- (א) מי שחוייב בתשלום ארנונה כללית רשאי תוך תשעים ימים מיום קבלת הודעת התשלום להשיג עליה לפני מנהל הארנונה על יסוד טענה מטענות אלה:
- (1) הנכס שבשלו נדרש התשלום אינו מצוי באזור כפי שנקבע בהודעת התשלום;
- (2) נפלה בהודעת התשלום שמשגיגים עליה טעות בציון סוג הנכס, גדלו או השימוש בו.
- (3) הוא אינו מחזיק בנכס כמשמעותו בסעיפים 1 ו-269 לפקודת העיריות.
- (4) היה הנכס עסק כמשמעותו בסעיף 8(ג) לחוק הסדרים התשנ"ג - שהוא אינו בעל שליטה או שחוב הארנונה הכללית בשל אותו הנכס נפרע בידי המחזיק בנכס.
- (ב) אין באמור בחוק זה כדי להסמיך את מנהל הארנונה או את ועדת הערר לדון או להחליט בטענה שמעשה המועצה של הרשות המקומית בהטלת הארנונה או בקביעת סכומיה היה נגוע באי-חוקיות שלא כאמור בפסקאות (1) עד (3) של סעיף קטן (א) ... " (הדגשים שלנו - וועדת הערר).
7. לעניין הסמכות: סמכותה של וועדת ערר זו מוגבלת בחוק אך ורק לעניינים הקבועים בסעיף 3 לחוק הערר. בערר זה לא מעט עניינים שאינם בסמכות ולפיכך מנועה וועדת הערר מלדון במ. סעיף 3 מקנה לוועדה את הסמכות לדון אך ורק ברשימה סגורה ומוגבלת של עניינים אותם החליט המחוקק להפקיד בידיה. לבד מעניינים אלו, אין לה לוועדה כל סמכות לדון. בכל העניינים הללו אין לוועדת הערר סמכות עניינית ולפיכך אסור לה לדון. כל דיון של הוועדה בעניינים אלו יהיה Ultra Vires, ותוצאותיו Non Est Factum.
8. סעיף 6 לחוק הערר קובע במפורש:
- "ערר וערעור
- 6.(א) הרואה עצמו מקופח בתשובת מנהל הארנונה על השגתו רשאי, תוך שלושים יום מיום שנמסרה לו התשובה, לערר עליה בפני ועדת ערר."
9. משנאלץ לדחות את הערר בסוגיות אלו, לא נותר את העוררים חסרי מזור, ונפנה אותם אל בית המשפט המנהלי, אשר לו הסמכות לדון בכל אותם עניינים שאין בכוחה של וועדת ערר זו לדון במ, אם עדיין ימצא לנכון לאחר מתן החלטתנו בערר זה.
10. טוענת ב"כ המשיבה כי שעה שמעולם לא הוגשה השגה, אין כל סמכות לוועדת הערר לדון בערר. טענה זו, הינה טענה נכונה וצודקת. לשון החוק מאד מדויקת והיא מקנה לוועדת

הערר את הסמכות לדון בערר שהוגש על החלטת מנהלת הארנונה בהשגה בתוך 30 ימים מיום שנתקבלה אצל המשיג תשובת מנהלת הארנונה בהשגה. אין לה לוועדה זו, ככל שהדבר יכול להישמע מאכזב, כל סמכות לדון בכל עניין, חשוב ככל שיהיה, אם אינו מבוסס על השגה שנדחתה ושהוגש בתוך 30 ימים. להשגה יש כללים, ובוודאי שצריכה להיות לה כותרת ברורה ומדויקת. כל פניה או התכתבות בין אזרח או בא כוחו לבין מנהלת הארנונה, אפילו תזכה להתייחסות כלשהי, איננה השגה, ובוודאי שאינה מפסיקה את מרוץ הזמנים נקוב בחוק הן לעניין ההשגה, קל וחומר לעניין הערר שבעקבותיה.

11. צודקת ב"כ המשיבה בטענתה כי משלא הוגשה השגה, לא ניתן להגיש ערר. גם מסיבה זו בלבד, יש כדי לדחות ערר נכבד זה על הסף.

12. אלא, שלא כאן מסתיימים הליקויים המהותיים של העוררים. אף אם היינו מתגברים על הליקוי המהותי שבהגשת ערר מבלי שיהא מבוסס זה על השגה שנדחתה, היה על הערר להיות מוגש בתוך 30 ימים מיום שנדחתה ההשגה. על פי המועדים להם מתייחס ב"כ העוררים, גם בדרישה מהותית זו הם לא עמדו. מיום פרסום צו הארנונה העירוני ומשלוח הודעת גביה על ידי המועצה המקומית גני תקווה מתחיל מרוץ הזמנים להיספר. אנו רואים כי חלפו להם המועדים זה מכבר, בלמעלה מחמישה חודשים. ניסיונו היצירתי של ב"כ העוררים לבנות לו לוח זמנים משל עצמו, איננו יכול לרפא פגמים מהותיים גם בלוחות הזמנים אותם קובע החוק במפורש.

13. בע"ש 557/05 הד הקריות בע"מ נ. מנהל הארנונה עיריית חיפה, ארנונה עירונית פסקי דין, המכון לחקר המיסוי המוניציפלי, כרך ג', עמ' 306, קבע כב' השופט ביין כי מדובר במועד הקבוע בחיקוק, ועם חלוף המועד – חוסנה זכותו של מנהל הארנונה, והיא אינה צפויה עוד לתקיפה, ביטול או שינוי. בהעדר הסמכה מפורשת, כך נקבע, אין סמכות לבית משפט להאריך מועד הקבוע בחיקוק, והדבר חל מכוח קל וחומר על טריבונל מנהלי. הוראת ס' 22 ב' לחוק בתי דין מנהליים התשנ"ב – 1992, המקנה סמכות לבתי דין מנהליים להאריך מועדים, אינה חלה על ועדת הערר, שכן ועדת הערר איננה אחד מבתי הדין המנהליים עליהם חל החוק – והקבועים בתוספת לו. ראה גם עמנ (תל אביב) 325/07 רז לי נכסים בע"מ נ' מנהל הארנונה של עיריית הרצליה, וכן בוע (תל אביב) 659/07 רובין חברה קבלנית בע"מ נ' עיריית הרצליה [מאגר LAW DATA] וכן במחוזי ת"א עמ"נ 221/05 ז'ק קובה נ' מנהלת הארנונה בעיריית חולון, [טרם פורסם]: "לטעמי אין לוועדת הערר סמכות לאמץ לעצמה "מדיניות שיפוטית" המנוגדת למועדים הנקובים מפורשות בחוק, ללא הסמכה חוקית לעשות כן". אין בכוחה של ועדת הערר להאריך מועדים ולרפא פגם כה מהותי של איחור בהגשת ערר.

14. לסיכום אנחנו דוחים את הערר על הסף מן הטעמים הבאים: מעולם לא הוגשה השגה ולא ניתנה על ההשגה החלטה של מנהלת הארנונה ולפיכך לא יכול ערר זה לבוא אל העולם, בכל הקשור למועדים - חלפו להם הימים הקצובים בחוק הן להגשת השגה וכמובן לערר, ומועדים אלו לא ניתן להאריך, ובכל העניינים האחרים אין לוועדת הערר כל סמכות לדון, אין היא הערכאה המתאימה לטענות העוררים.

15. משיצאה החלטתנו כמפורט לעיל, לא נותר לנו אלא להתמודד עם שאלת ההוצאות בתיק זה. עפ"י תיק בימ"ש לעניינים מנהליים, עמ"נ [חיפה] 206/08 חן רפאל נ' עיריית כרמיאל: "צריך להחיל את הכלל שלפניו פוסקים הוצאות לזכות מי שההליך הסתיים לטובתו... כבר ראינו שחיוב בהוצאות הוא בגדר סמכות שניתנה לוועדת הערר על פי חוק..." וכן ראה עמ"נ

[חיפה] 436/01 **בנק הפועלים בע"מ נ' מנהלת הארנונה של עירית חדרה**, תק-מח 2003 (1) 13-02-2003. בהיעדר הוכחה לסכום ההוצאות שבהן נשא הזוכה בהליך, אנו מחילים את הוראות תקנה 512 לתקנות סדרי הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984 ומחייבים את העוררים עפ"י התוספת לכללי לשכת עורכי הדין (התעריף המינימלי המומלץ) תש"ס – 2000. אנו קובעים כי העוררים ישלמו למשיבה הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך 5,000 ₪ בתוספת ריבית והפרשי הצמדה כחוק מיום מתן החלטתנו ועד לתשלום בפועל. קביעת ההוצאות לקחה בחשבון את העובדה כי ראוי היה לעוררים לטפל בענייניהם בהתאם לחוק ולהוראותיו, להפנות את טענותיהם לערכאה המתאימה, ולחסוך עבודה רבה ומיותרת של ב"כ המשיבה ושל חברי וועדת ערר ז.

16. התקבלה פה אחד והיא תועבר בדואר אלקטרוני אל משרדי באי כוח הצדדים ותשלח אליהם גם בדואר רשום.

17. ניתן ביום 04-03-2010 בגני תקווה.

רז לבנת, עו"ד

יו"ר

ליוי אפל גוראל, עו"ד

חבר

רו"ח איזט מולינה

חבר